

никъ, германцитъ сж напръднали на сѣверъ отъ Ловичъ къмъ Бзура, и, че тамъ ставатъ кръвопролитни сражения.

Въ Галиция австрийцитъ сж общаватъ за свои успѣхи, като твърдятъ, че сж завладѣли прохода Дукла.

Все отъ тѣхенъ източникъ се твърди, че руситъ напръдватъ и завладѣватъ теренъ въ западна Галиция, и плѣнили 6000 души и 10 картечници.

Въ Буковина, положително се зна, че руситъ напръдватъ.

Южния боевъ театръ.

Сръбската побѣда е потвърдена. Потвърждава се, че и Българдъ е прѣзетъ, и че австрийцитъ наново сж изгонени отъ сръбската територия.

Отъ важно значение е съобщението, че желѣзнопътното съобщение между Нишъ и Солунъ е възстановено. Това рада и ромжнитъ.

Голѣми руски транспорти по Дунава подпомогнаха сръбитъ съ муниции, храна и военна помощъ.

Понеже сръбитъ завзеха всичкитъ си окупирани мѣста, и се настаниха у дома си, не ще повторятъ погрѣшната авантюра да нахлѣватъ въ австрийска територия.

Като запазватъ отбранително положение въ добръ укрѣпени тѣ си позиции, на австрийцитъ нѣма да се удаде вече възможностъ да навлѣзатъ повторно въ Сърбия. Въ този случай войната ще бжде прѣнесена на сѣверъ.

Австрийцитъ се опитватъ да се задържатъ къмъ Обреновацъ, кждѣто прѣбиратъ всичкитъ си резерви.

Черногорцитъ въ Босна окупираха Вишеградъ по горното течение на р. Дрина. Ако тѣхното движение бѣше така бързо както на сръбитъ, то оттегляването на австрийскитъ прѣзъ Дрина би било сериозно застрашено.

Мала-Азия и Египетъ.

Турскиятъ генераленъ щабъ съобщава, че на границата къмъ Ванъ (около езерото въ юго-източна Армения, къмъ персийската граница) продължаватъ сражения между рускитъ и турски войски въ полза на турцитъ.

Не е отъ голѣмо значение подвига на подводната лодка Б 11, която потопи турския крайцеръ „Месудие“, и при все, че три силни англо-френски ескадри кръстосватъ морето, Дарданелитъ не могатъ да бждатъ форсирани.

За отблъзване е, че въ руския Кавказъ около морето (въ околността на Кюпрю-кьой—Ариаванъ) има вече турски войски. А въ източна Армения рускитъ войски добръ сж затвърдени.

Въ Полша.

ПЕТРОГРАДЪ, 3 декем. (Б. Т. А.) Щабътъ на главнокомандующия съобщава:

„По направление на Млава неприятелътъ бѣ отблъснатъ къмъ границата по лѣвия брѣгъ на р. Висла.

Опорититъ германски атаки продължиха прѣзъ цѣлия денъ и бѣха отблъснати къмъ Черновия и Соходовъ. Нашитъ войски, принудени при най-неблагоприятни условия да опорствуватъ на неприятелскитъ атаки, привечеръ сж оттеглиха.

По останалата частъ на фронта нѣма нищо за отблъзване. Контра-атакитъ на нашитъ войски задържаха неприятеля на позицитъ му попрѣчиха да завършатъ главната атака Разположението на нашитъ войски попрѣчи на австрийскитъ войски да напръднатъ по-нататкъ.

По другата частъ на фронта нѣма нищо за отблъзване

България и настоящата война.

Въ една дълга статия в „Универсулъ“, като разглежда положението на България въ настоящата война, отношенията ѝ съ балканскитъ държави Сърбия, Гърция и Ромжния, прави слѣдното заключение:

„Не трѣбва да си правимъ иллюзии, че България, като изнесе непосилната балканска война, слѣдъ като се разправи съ Турция, послѣ съ Гърция и Сърбия, е уморена, изтощена, деморализирана и пр.

И Сърбия не прѣкара ли двѣ войни? И сега въ третата не показва ли чудеса отъ храбростъ и героизмъ? Не е ли оржикето, което побѣждава войнишкото сърдце?

Извѣстнио е, че погледътъ на България е съсредоточенъ повечето на югъ, и безъ тѣзи войни, мжчно тя би постигнала това си желание. Но общоевропейската война ще ѝ улесни задачата.

Българското правителство, за да остане до край неутрално, причината е националната и историческа невъзможностъ. Слѣдъ войната, безъ да се вземе военно участие, териториялни придобивки не се взематъ.

Отъ всички политики, най-добра е онази „когато въ съдбоноснитъ минути самъ си помогнешъ.“

Войната веднажъ свършена и териториитъ завзети, ето най-добрата политика.

Политиката на Еренталъ има още своето си значение: „Англия окончателно анексира Кипръ; Италия—Либия; Гърция—Епиръ; Сърбия—Македония; италиянската флота е на котва въ Валона, и изгледна Албания! Това не е бездушна комедия! Това сж дипломатически факти!

България, страна демократическа, културно-земледѣлска, съ население съ дребна собственостъ, която не познава класово дѣление, не може спокойно да гледа на тази европейска комедия! Прѣстѣпление ще бжде за едно правителство, въ таква връмена да дрѣме спокойно на скута на голитъ общащия на голѣмитъ европейски дипломати.

Но... България държи стиснатъ юмрука си!

Че България има право надъ частъ отъ Македония, това никой не отказва. Но, какъ да се отдѣли етнически тази частъ,

когато тя е населена съ албанотурци, гърци, българи и ромжии?

Сърбитъ считатъ цѣла Македония за сръбска, отъ окупацията насамъ. И ако не отъ етническа точка зрѣние, то отъ политическа тя има право.

Ето такова право всѣки трѣбва да придобие въ тази война. Гърцитъ се боятъ отъ съсъдството на България, на всѣка цѣна ще гледатъ да сж разделени отъ нея.

България какво прѣстѣдва съ своя неутралитетъ? Сигурно, очаква да види къмъ коя страна ще падне побѣдоносния заръ.

Ако е увѣрена, че Австро-Германия ще побѣди, веднага ще завземе Македония, но, ако излѣзе противното, тя ще бжде унищожена. Тя това добръ знае.

Една политика въ очакване и надѣжда, съ привидно спокойствие, добръ въоръжена—ето политиката на България!

Една друга прѣчка за България е Ромжния.

Какво иска Ромжния? Какви сж нейнитъ претенции, нейнитъ желания? Ето кое трѣвожи България.

България вѣрва, че Ромжния ще бжде принудена отъ обстоятелствата, да наруши неутралитета си прѣди нея. Нѣщо повече, България не е ангажирана спрѣмо Австрия, както нѣкои вѣрватъ.

При все, че има умраза, но симпатитъ на българитъ сж въ полза на Русия; и вѣрвата, която вдигатъ за Македония, то е само, за да бжде доброволно отстъпена отъ сръбитъ подъ влиянието на Русия, за да се образува единъ славянски блокъ, а не балкански...

България се храни съ надеждата още, дано Ромжния бжде заставена отъ обстоятелствата или доброволно вземе страната на Германия, и въ този случай, ще си вземе не само завзетата Дорубджа, но и цѣла Добруджа.

Българитъ вѣрватъ, че тази перспектива не е безнадѣжна!

Ние вѣрваме, обаче, че, ако България бжде гарантирана отъ тройното съглашение противъ една гръцко-сръбска авантюра, тя ще окупира цѣла Тракия до Мидия—Еносъ—Силиврия—Родосто, и съ надѣжда, че Македония ще ѝ бжде доброволно отстъпена“.

Руско-германскиятъ фронтъ.

ПЕТРОГРАДЪ, 3 декемв. Генералниятъ щабъ съобщава, че около р. Нева дѣйствиата продължаватъ. По лѣвия брѣгъ на Нева значителни неприятелски сили продължаватъ да се съсредоточаватъ. Пристигналитъ отъ германския фронтъ войскови части още отъ сутринята започнаха ожесточени стражения между Ловичъ—Висла и лѣвия брѣгъ на р. Узура, характеризирани съ настѣпление и отстъпление. Развитието на дѣйствиата не е тѣй интензивно по останалата частъ на фронта. Константирано е доста значително отслабване на неприятеля между Чемстоховъ—Краковъ, кждѣто неприятелскитъ войски се улесняватъ съ желѣзницитъ. Въ проходите на Карпатитъ въ западна Галиция сраженията продължаватъ да се развиватъ.

Западния фронтъ.

ЛОНДОНЪ, 3 декем. (Б. Т. А.) Лордъ Кичинеръ казълъ, че въ сѣверна Франция слѣдъ едно затишие, сраженията започнали отново. Вчера съюзническитъ войски прѣдприеха атака по линията Холвергъ—Вицерловъ и прѣвзеха много германски окопи и много плѣнници.

БУДА-ПЕЩА, 3 декем. Съобщаватъ отъ Лондонъ: „Морнингпостъ“ има свѣдения, че прѣзъ послѣднитъ седмици около Урабедъ сж водени непрѣкъснати стражения. Германскитъ нападения били ожесточени. За съюзницитъ било трудно да задържатъ тази позиция, което ще коствува живота на много хора. Позицията трѣбва да бжде задържана, защото тя е опорна точка въ долината. Обстрѣлването на Рейнъ продължава 80 дена.

Прѣговоритъ България-Ромжния

СОФИЯ, 4 декем. Научаваме се отъ положително мѣсто, че тайнитъ прѣговори, водени между България и Ромжния, се считатъ за свършенъ фактъ.

Въ непродължително врѣме, българското правителство възнамѣрва да оповѣсти тия прѣговори.

Краятъ и резултатътъ отъ прѣговоритъ се очаква да се съобщи слѣдъ завръщането на ромжн. плѣн. м-ръ Деруси, който замина вчера внезапно за Букурещъ.

БУКУРЕЩЪ, 4 декември. Пристигането на ромжнския плѣноушескъ м-ръ отъ столицата на България, г-нъ Деруси, направи въ дипломатическитъ кръгове, както и въ правителствонитъ, голѣмо впечатление. Тукъ се вѣрва, че между Ромжния и България се цѣли да се постигне едно съглашение. Вазата, обаче, за едно такова споразумѣние се пази въ голѣма тайна.

Западния фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 3 декем. (Б. Т. А.) Генералниятъ щабъ съобщава: На южния фронтъ неорителътъ се опита да напръдне къмъ Нюпортъ, поддържанъ отъ огъня на парадитъ. Огънятъ, обаче, на послѣднитъ е напълно безрезультатенъ и атаката биде отбита, бидоха плѣнени 450 французи.

По останалата частъ на западния фронтъ заслужава да се отблѣжи завземането съ пристѣплъ на една височина, разположена на западъ отъ Сенъ-Харъ, и завчера опорито защитена отъ неприятеля.

По останалата частъ нѣща нищо за отблѣзване.

Въ сѣв. Полша нашитъ отбранителни положения слѣдватъ нормалния си ходъ. Взехме нѣколко силно укрѣпени опорни пунктове и 3,000 плѣнници и 4 картечници.

Въ южна полша нашитъ войски, сражавайки се рамо до рамо съ съюзнитъ войски, спечелиха почва.

ВИЕНА, 3 декем. (Б. Т. А.) Официално комюнике. Въ Галиция и южна Полша неприятелътъ се оттегли главно по цѣлия фронтъ. Голѣми руски сили се съпротивяваха бли, до Ниско, Кресно, Юсило и по долината на Вола и р. Дунаецъ. Нашитъ войски, сражавайки се, напръднаха до Погониченъ. Сжщо и Беханъ е завзетъ отново отъ насъ.

Въ южна Полша слѣдъ едно нападателно сражение неприятелскитъ ариергарди бидоха заставени да отстъпятъ навсѣждѣ прѣдъ съюзницитъ. Въ Карпатитъ още не сж изоставени настѣпленията по долината на р. Лонарче.

По полината на горното течение на Небранска и Бистрица една неприятелска атака биде отбита.

Руско-турскиятъ фронтъ.

ПЕТРОГРАДЪ, 3 декемв. (Б. Т. А.). Прѣзъ втората половина на мѣсецъ ноемв. турцитъ, като засилиха значително тѣхнитъ континенти съ части отъ багатскитъ корпуси. Заеха е долината на р. Ефратъ. Въ околността на Ефинъ започнаха настѣпление съ редица сражения отъ второстепенна важностъ и бѣха близу до Сулверза, Туталъ, Ходи, Серай, Турлий и Дойре. Обаче, тѣзи сражения се свършиха съ поражението на турцитъ и тѣхното отстъпление. Тѣхнитъ загуби, които турцитъ прѣтърпѣха въ тѣзи сражения въ ранени, убити и плѣнници и завзети отъ насъ орждия и муниции, имаха за послѣдствие една сериозна деморализация на отоманскитъ войски, дѣйстваващи въ тѣзи околности. Споредъ проверенн свѣдения, нѣкои турски континенти сж изгубили половината отъ тѣхния първоначаленъ ефективъ.

Кавказкиятъ фронтъ.

ЦАРИГРАДЪ, 3 декемв. (Б. Т. А. Комюн. на главната квартира.) Сраженията, които продължаватъ отъ нѣколко дена по източната граница на Ванския вилаетъ, се свършиха въ наша полза. Позицитъ близо до Серей, слѣдъ ожесточени сражения съ рускитъ войски паднаха въ наши ржцъ, вслѣдствие обходнитъ движения на нашитъ войски. Неприятелътъ се оттегли къмъ Нотуръ, прѣстѣдванъ отъ нашата кавалерия.

Вчера единъ английски крайцеръ бомбардира Бегажеса по край турскитъ брѣгове.

Рускиятъ крайцеръ „Едехогъ“ потопи вчера два неприятелски парахода до Новоросийското пристанище.

ПАРИЖЪ, 3 декември. (Б. Т. А. Официално комюнике.) Въ Белгия френско-белгийскитъ войски, дѣйстващи отъ къмъ Нюпернъ, завзеха линията на западъ отъ Ленбердець, и чифлика Сенъ-Жоржъ. На югъ отъ Ипернъ ний атакувахме неприятеля, напръднахме 500 метра въ Елзасъ и продължаваме да държимъ височинитъ на Санъ-Вайхъ.